

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV TIL: Andresen, Peter FRA: Andresen, Kresten (1915-08-01)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV TIL: Andresen, Peter FRA: Andresen, Kresten (1915-08-01)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 129. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000139.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1. 8. 1915.

Kære Farbror! ¹⁾

.... Jeg mærker, at det har vakt en hel Bestyrtelse hos Jer ved at høre, at jeg var bleven Rytter; hvordan man end vender og drejer det, saa er og bliver det en Kendsgerning. Jeg maa i den Anledning døje en hel Del smaa Stikpiller hjemmefra, med Hentydninger til tidligere Forsøg paa at omgaaes Heste; men i en Krig kan man alt, jeg tror ikke, der gives noget, et Menneske ikke kan, naar den haarde Nød driver det. Den udhalede Modelaps, der ved Mobilen mødte i Laksko, sribede Benklæder, Smoking og pomadiseret Haar, ■ser nu ud som en af Hamborgs Havnesjovere — d. v. s., der er ingen Forskel at se paa de to. Det har ikke været det mindst interessante, at man kommer saa mange vidt forskellige Typer helt nær ind paa Livet, Folk som man i det daglige Liv aldrig vilde have Lejlighed til at tale med. Under Kanonerens Torden bliver de fleste Mennesker aabenhjærtede og meddelsomme, og mange letter deres Hjærte i en saadan Stund ved at skrifte hele deres Liv for Kammeraterne. De fleste tyske Soldater her, som jeg har truffet, har efter vore gængse Begreber ført et meget udsvævende og letsindigt Liv. De fleste, især fra Storbyerne, tager det som noget ganske selvfølgeligt og praler med det — og saadan er den fattige Arbejder og den hovedrige Grosserer, der er i den Henseende ingen Forskel paa dem. Der er mange, man kommer til at holde af. Saaledes traf jeg paa Lazarettet en ung Bayrer, en Bagersvend, som for Resten havde et meget utiltalende og bølleagtigt Udseende, men han var meget retsindig, skønt han som ægte Bayrer holder en Ølrus for god Skik og skønt han ogsaa i andre Henseender var noget let. Meget forbavset blev jeg over en almindelig Grubearbejder fra Ruhrdistriktet ved Rhinen; han var en hel Gentleman, og den Maade, hvorpaa han hang ved Hjem og Kone og Børn, havde jeg aldrig tiltroet ham. Jeg har været sammen med uhyre mange Folk fra alle Egne af Tyskland; med Østpreusserne oppe fra de hjem søgte Egne ved Massuren; med den berlinske Spidsborger og Charletan; Havnesjoveren fra Hamborg; Fabriksarbejderen; Vindyrkeren fra Rhinen; Øltske-s. 130ren, der allerede i Oktober Maaned var svundet saadan ind i Omfang, at der kunde mindst gaa to i Uniformen; hidsige Saksere; Mecklenborgere, som gerne kaldes Bøfler, ikke uden Grund; Hannoveranere, som næsten er de mest tiltalende; ogsaa vore Frænder Holstenere, Angliter og Friser, fremdeles de Tyskere, der er kommet fra Udlandet, og som ikke er de mindst interessante. Man erobrer sig en hel Skat af Menneskekundskab, naar man saa blot forstaar at anvende den. — Mange Tak for din Artikel om Feltbreve, som jeg har læst i Gengivelse i »Hejmdal«. De fleste er jo ikke beregnede paa at skulle læses af en større Kreds. Jeg har skrevet enkelte med den Tanke; dem har jeg sendt til Morbror. Der er jo i Grunden uhyre meget at skrive om; jeg maa sige, at jeg ikke holder af at give grufulde Skildringer; jeg har tit skrevet et Brev om flere Gange, fordi jeg syntes det blev for grufuldt, og mangt og meget, som jeg har oplevet, har jeg aldrig fortalt, fordi jeg mente, det kun vilde vække unødigt Uro hjemme . . .

Har Du faaet Brevet med Misteltenen?